

From last time

1. Rabbi Hershel Schachter (contemporary USA), Eretz haTzvi 6:1

וביסוד העניין הנ"ל היה נראה לומר, דבהלכות שבת יש ג' חילוקי אסורים: דיש מלאכה דאורייתא, ויש מלאכה דרבנן, ויש גזירות. ונראה, דהא דמתירין אמירה לנכרי ומשמיע קול בעד חולה שאין בו סכנה, ה"ט, דבכל הגזרות התירו חכמים במקום חולה. וממילא הוא הדין נמי באיסורי מוקצה, ובאיסור רפואה, שאין איסורם אלא משום גזירה, ואינם אפילו בכלל מלאכה דרבנן.

At the foundation of this matter it would appear correct to say that there are three categories of prohibitions in the laws of Shabbat: There is biblical melachah, there is rabbinic melachah, and there are decrees. And it appears that we permit asking a non-Jew or creating noise for a *choleh she'ein bo sakkanah* because the Sages permitted all of the decrees in a case of a sick person. So the same is true for muktzeh and the decree against medicine, which are only prohibited due to decrees, and they are not even in the category of rabbinic melachah.

2. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 276:5

בארצות קרות, מותר לא"י לעשות מדורה בשביל הקטנים ומותרין הגדולים להתחמם בו, ואפי' בשביל הגדולים מותר אם הקור גדול, שהכל חולים אצל הקור; ולא כאותם שנוהגים היתר אף על פי שאין הקור גדול ביום ההוא.

In cold lands a non-Jew may make a bonfire for children and adults may warm themselves by it, and even to make a bonfire for adults if the cold is great, because all are considered "ill" regarding cold. But not like those who permit even when the cold is not great on that day.

3. Rabbi Yosef Karo/Rabbi Moshe Isserless (16th century Israel/Poland), Shulchan Aruch Orach Chaim 276:1

א"י שהדליק את הנר בשביל ישראל, אסור לכל, אפי' למי שלא הודלק בשבילו... אבל אם הדליקו לצרכו או לצורך חולה ישראל, אפי' אין בו סכנה, הגה: או לצורך קטנים שהוא כחולה שאין בו סכנה (מרדכי פ"ק דשבת), מותר לכל ישראל להשתמש לאורו.

Mechaber: If a non-Jew lights a candle for a Jew, no one may benefit, even those for whom it was not lit... But if he lit it for his own needs or a for a Jew who is ill, even not dangerously so –

Rama: Or for children, who are like people who are ill but not in danger –

Mechaber: Then any Jew may use its light.

No great danger or dysfunction: Miktzat Choli and Meichush

4. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 307:5

דבר שאינו מלאכה, ואינו אסור לעשות בשבת אלא משום שבות, מותר לישראל לומר לא"י לעשותו בשבת; והוא שיהיה שם מקצת חולי, או יהיה צריך לדבר צורך הרבה, או מפני מצוה... ויש אוסרין.

That which is not a *melachah*, and is only rabbinically prohibited on Shabbat, a Jew may tell a non-Jew to do it on Shabbat, if there is some illness, or there is a great need for it, or for a mitzvah... And some prohibit.

5. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 328:1

מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא, אסור לעשות לו שום רפואה, ואפי' ע"י א"י, גזירה משום שחיקת סמנים.

One who has a mere ache, who strengthens himself and walks as one who is healthy, may not have treatment even via a non-Jew, lest one grind ingredients.

6. Rabbi Yisrael Meir Kagan (19th-20th century Poland), Mishneh Berurah 328:3

ואפילו ע"י א"י - היינו אפילו דברים שהוא רק משום שבות ג"כ אסור על ידו כיון שהוא רק מיחוש בעלמא:

"Even via a non-Jew" – Meaning, even that which is only prohibited rabbinically is prohibited, since it is only a mere ache.

7. Rabbi Dr. Avraham Sofer Abraham (20th-21st century Israel), Nishmat Avraham Orach Chaim 328:Introduction:2

כגון מי שיש לו שיעול מטריד, נזלת חזקה, כאב ראש חזק, אך עדיין אין הוא במצב שצריך לשכב מחמת מחלתו.

Such as one who has a straining cough, a strong runny nose, a strong headache, but still doesn't need to lie down due to his illness.

8. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Shabbat 6:9

דבר שאינו מלאכה ואין אסור לעשותו בשבת אלא משום שבות מותר לישראל לומר לגוי לעשותו בשבת, והוא שיהיה שם מקצת חולי או יהיה צריך לדבר צורך הרבה או מפני מצוה.

One may tell a non-Jew to do that which is only rabbinically prohibited on Shabbat, if there is some illness, or one needs it greatly, or for a mitzvah.

9. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 328:1

מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא, אסור לעשות לו שום רפואה, ואפי' ע"י א"י, גזירה משום שחיקת סמנים.

One who has a mere ache, who strengthens himself and walks as one who is healthy, may not have treatment even via non-Jew, lest one grind ingredients.

10. Rabbi Yosef Karo/Rabbi Moshe Isserles (16th c. Israel/Poland), Shulchan Aruch Orach Chaim 328:37

וכל שאינו מאכל ומשקה בריאים, אסור לאכלו ולשתותו לרפואה. ודוק' מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא, אבל אם אין לו שום מיחוש, מותר. הגה: וכן אם נפל למשכב, שרי (ב"י).

Mechaber: Anything that is not the food or drink of healthy people, one may not eat or drink for medicinal purposes. But only someone who has a mere ache, and strengthens himself and walks as a healthy person, but if he has no ache at all, it is permitted.

Rama: Also, if he is bedridden then it is permitted.

11. Rabbi Yechiel Michel Epstein (19th-20th century Lithuania), Aruch haShulchan Orach Chaim 328:19

מי שיש לו מיחוש בעלמא מיחוש בראש או במעיו או בלב וכיוצא בזה, והוא מתחזק והולך כבריא, כמו שיש חלושים מפני מיחושים שיש להם שיעול וכיוצא בזה והולכים ונוסעים ועושים כל העסקים, אין להם דין חולה כלל ואסור לעשות להם רפואה אפי' ע"י א"י גזירה משום שחיקת סמנים.

One who has a mere ache of the head or intestines or heart or the like, and he galvanizes himself and walks as a healthy person – like people who are weak due to aches, who have a cough or the like, and they walk and travel and conduct their business – he is not considered “ill” at all, and one may not treat him, even via a non-Jew, due to the decree for grinding ingredients.

12. Rabbi Yosef Karo (16th century Israel), Shulchan Aruch Orach Chaim 328:1

מי שיש לו מיחוש בעלמא והוא מתחזק והולך כבריא, אסור לעשות לו שום רפואה, ואפי' ע"י א"י, גזירה משום שחיקת סמנים.

One who has a mere ache, who strengthens himself and walks as one who is healthy, may not have treatment even via non-Jew, lest one grind ingredients.

13. Rabbi Yehoshua Neuwirth (20th century Israel), Shemirat Shabbat k'Hilchatah Chapter 34 footnote 7

ועיין שז:ה בר' עקיבא איגר דכל שאסרוהו משום גזירה שרינן במצטער, ושמעתי מגרש"ז אויערבך שליט"א דהגזירה של שחיקת סמנים מעיקרא גזרו אותה על המצטער כדי שלא יבוא לידי עבירה...

And see 307:5 in Rabbi Akiva Eiger, that whenever they prohibited because of a decree we permit for one who is in pain. And I heard from Rabbi Shlomo Zalman Auerbach that the decree of grinding ingredients was initially issued regarding one who is in pain, to prevent sin...